

שבת, 4.10.1969

סיגלית החמודה!

קראתי במכתב של חבצלת וגם ראיתי לפי תאריכי המכתב שקיבלת את מכתבי אחרי חבצלת. דעי לך שכתבתי את שני המכתבים באותו הזמן.

לאחר שהבהרתי עניין זה, ניגש להמשך המכתב.

אתמול נגמרה סוף סוף הסידרה הקרבית. הסידרה הייתה קשה. אכלנו מנות קרב שלא סיפקו את רעבונו של אף אחד.

האימונים היו קשים ומזג האוויר גם הוא לא היה קל. בסידרה עברנו את אות הקלע. אני עברתי אותו בהצטיינות (אין שום בעיות).

הלכנו שלושה מסעות. הראשון היה מסע אלונקות לאורך 4 קילומטר. השני היה מסע מזורז לאורך שמונה קילומטר, והמסע השלישי היה המסע הסופי שנקרא מסע "אדום" והוא נמשך יום שלם ועברנו בו שלושים וחמישה קילומטר.

בלילה שבין יום חמישי ליום שישי לא ישנו בכלל. כלומר היינו על הרגליים כארבעים שעות רצופות. לאחר שסיפרתי לך על המתרחש אצלי בשבוע החולף, אעבור לדברים יותר מעניינים בשבילי.

קודם כל מה שלום הילדה? איך השיעורים (קראתי שאת תלמידה חרוצה ועובדת הרבה על השיעורים – כל הכבוד!)

כתבת שאשאל אותך הרבה ותעני לי. טוב, נתחיל. קודם כל תכתבי לי את כל הרכילות בנוה-מגן (מה מתרחש אצל החבר'ה שלי אם את יודעת). שנית תכתבי לי על המתרחש בבית הספר ושלישית מה מתרחש אצלך.

לסיום אענה לך על השאלות ששאלת אותי. לא ראיתי את הסרט "צעירי הכרך" (עם פול ניומן?) בהמלצתך לא אלך אליו (לא תהיה לי פשוט את ההזדמנות). בשעות הפנאי אנו קוראים, אוכלים וישנים. (בשבוע החולף לא היו לנו שעות פנאי). נמרוד ויאיר ירדו לתעלה (הם כבר חזרו משם). מה איתי? אני מרגיש מצויין (כרגיל). אחרי הטירונות אני פונה לקורס מקצועות בטנק. אני מקוה שאבוא הביתה בעוד שבועיים. אם לא, כנראה שהיציאה תהיה כבר כשנהיה בת"א. לסיום תכתבי לי מה

שיותר הרבה, ומה שיותר מהר. ממני מיכה (הנמצא בבסיס הטירונים ומחכה לפגישה עם הבית ואיתך).

נ.ב

מסרי ד"ש למי שתראי או תפגשי (לא לכולם) את יודעת בערך למי למסור את הד"ש.